NORAKSTS
Lieta Nr.A420803710
1-0413-12/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2012.gada 8.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Juškeviča,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.S.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 5.oktobra lēmuma Nr.5362 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.111634433) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors 2010.gada 5.augustā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.111634433 (turpmāk – Protokollēmums) par to, ka transportlīdzeklis Mercedes Benz, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ir novietots stāvēšanai Meteora ielā pie 12.nama, Rīgā, neievērojot Ministru Kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.9.punktā noteiktās prasības.

Protokollēmumā konstatēts, ka par šādu pārkāpumu atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā, un transportlīdzekļa vadītājam, kas neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlikts naudas sods Ls 20 apmērā.

[2] Izskatot *E.S.* sūdzību, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītājs ar 2010.gada 5.oktobra lēmumu Nr.5362 (turpmāk – Lēmums) apstrīdēto Protokollēmumu atstāja negrozītu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Pārkāpuma faktu pierāda gan protokols, gan pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas. No fotogrāfijām redzams, ka teritorija Meteora ielā pie 12.nama, Rīgā, kur novietots transportlīdzeklis stāvēšanai, ir atdalīta no braucamās daļas un nav organizēta kā stāvvieta, bet gan ir paredzēta gājējiem. Līdz ar to lietā ir pierādīts, ka transportlīdzeklis Mercedes Benz, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai uz ietves, t.i., ceļa daļas, kas paredzēta gājējiem, tādējādi pārkāpjot LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkta prasības.

[2.2] Iestāde secināja, ka izskatāmajā gadījumā nav būtiskas nozīmes, ka Protokollēmumā nebija izsvītrota atsauce uz LAPK 149.^{31}panta astoto daļu, jo sods tika piemērots saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktu – Ls 20.

[2.3] Pieteicējs nepamatoti ir atsaucies uz LAPK 149.^{10}panta otrās daļas 5.punktu, jo Protokollēmumā ir norādīts LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkts. Tādējādi secināms, ka pārkāpuma būtība un LAPK atbildība par to ir norādīti pilnīgi pareizi.

[2.4] Attiecībā uz pieteicēja apgalvojumu, ka transportlīdzekli nebija novietojis uz ietves, bet blakus, un ka sakarā ar labojumu ir pieļaujams, ka pārkāpumu ir izdarījis cits transportlīdzeklis, iestāde norāda, ka no fotogrāfijām ir redzams, ka blakus pieteicēja transportlīdzeklim nav novietots neviens cits transportlīdzeklis, tādējādi

kļūdīties un sajukt numuru nebija iespējams. Ielas sākumā nepareizi bija novietots transportlīdzeklis Hyunday, kuram nav līdzīgs numurs Protokollēmumā norādītajam.

[2.5] Attiecībā uz Protokollēmumā norādīto labojumu, atbildētājs paskaidroja, ka labojums ir atrunāts un norādītais transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs ir identificējams kā */reģistrācijas numurs/*.

[2.6] Attiecībā uz pieteicēja norādi, ka iestāde nav izvērtējusi iespēju atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu, iestāde norāda, ka konkrētajā gadījumā pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu, jo šāds transportlīdzekļa novietošanas veids liek gājējiem pārvietoties pa braucamo daļu.

[3] 2010.gada 17.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *E.S.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Iestāde neizskatīja pieteicēja lūgumu iepazīties ar lietas materiāliem, kas liedza pieteicējam iespēju iesniegt pierādījumus un aizstāvēt savas tiesības. Līdz ar to ir pārkāpta LAPK 260.panta pirmā daļa, kas varēja novest pie nepareizas lietas izskatīšanas.

[3.2] Faktu, ka automašīna bija novietota blakus ietvei, apstiprina tas, ka Protokollēmumā nav skaidri saprotams automašīnas numurs, jo ir veikts labojums, neievērojot likuma prasības, bet ir pārrakstīti (laboti) burti.

Pieteicējs nepiekrīt atbildētāja norādei, ka labojums Protokollēmumā nemainīja Lēmuma būtību, norādot, ka šāds Protokollēmums nevar kalpot par pierādījumu lietā, ja nav skaidri saprotama automašīnas numura zīme.

[3.3] Lēmumā nav izvērtēts vai pārkāpums atzīstams par maznozīmīgu un pieteicējs ir atbrīvojams no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Tāpat nav vērtēts izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

[3.4] Pieteicējs uzskata, ka administratīvais pārkāpums nav bijis, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva, un saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu iesāktā lietvedība ir jāizbeidz.

[4] Atbildētāja tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[5] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmajai daļai, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). 2010.gada 30.decembrī tiesā saņemts pieteicēja iesniegums, kurā viņš ir norādījis, ka piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā (*lietas 38.lapa*).

Tiesa atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt pēc būtības bez tiesas sēdes rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, novērtējusi administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, atzīst, ka Lēmums atstājams negrozīts.

[7] Lēmumā norādīts, ka pieteicējs pārkāpis CSN 135.9.punktu, kas noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, izņemot šo noteikumu 131.punktā minētos

gadījumus. CSN 131.punkts paredz, ka stāvvietās pie ietves vai, uzbraucot uz ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 532. vai 533.ceļa zīmi un 827., 828., 829., 830., 831. vai 832.papildzīmi, atļauts stāvēt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un vieglajiem automobiļiem bez piekabēm, bet, ja stāvvieta apzīmēta ar 825. vai 826.papildzīmi, - arī vieglajiem automobiļiem ar piekabēm, kā norādīts ar attiecīgo papildzīmi un ceļa apzīmējumiem. Stāvvietās uz ietves transportlīdzekļi jānovieto vienā rindā iespējami tuvu brauktuvei. Uz ietves atļauts stāvēt velosipēdiem, mopēdiem un motocikliem bez blakusvāģa, ja tas netraucē gājēju pārvietošanos.

No minētajām tiesību normām izriet, ka apstāties un stāvēt uz ietvēm drīkst tikai vietās, kur to paredz attiecīgās ceļa zīmes.

Lēmumā pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 5.punktu. Minētā tiesību norma paredz, ka par stāvēšanu uz ietvēm vietās, kur tas ir aizliegts, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[10]panta ceturtās daļas 5.punkta, jākonstatē, ka pieteicēja transportlīdzeklis ir stāvējis uz ietves vietā, kur tas ir aizliegts.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[8.1] 2010.gada 5.augustā sastādīts Protokollēmums, kurā norādīts, ka transportlīdzeklis Mercedes Benz, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ir novietots stāvēšanai Meteora ielā pie 12.nama, Rīgā, neievērojot CSN 135.9.punktā noteiktās prasības un ar kuru pieteicējs tika administratīvi sodīts ar naudas sodu Ls 20 apmērā *(lietas 11.lapa).*

[8.2] Nepiekrītot minētajam Protokollēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i., norādot, ka transportlīdzeklis bija novietots blakus ietvei un ka kļūdas labojums liecina par to, ka pārkāpumu izdarīja cits transportlīdzkelis *(lietas 21.-22.lapa).*

[8.3] Lietā atrodas notikuma vietas fotoizdrukas *(lietas 29.-30.lapa).*

[9] Pieteicējs pieteikumā un iesniegumā policijai nenoliedz, ka bija novietojis stāvēšanai transportlīdzekli Mercedes Benz, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, 2010.gada 5.augustā Meteora ielā pie 12.nama, Rīgā, bet apgalvo, ka transportlīdzeklis bija novietots blakus ietvei, un norāda, ka Protokollēmumā norādītais labojums liecina par faktu, ka tas sastādīts citam transportlīdzeklim.

Tiesa secina, ka pieteicēja apgalvojums neapstiprinās ar pārējiem lietas materiāliem, jo no Protokollēmuma un jo īpaši no lietā esošajām fotogrāfijām (*lietas 29.-30.lapa)*, konstatējams, ka transportlīdzeklis Mercedes Benz, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ir novietots stāvēšanai Meteora ielā pie 12.nama, Rīgā, uz ietves vietā, kur tas ir aizliegts. Proti, pārkāpuma fiksēšanas vieta nav organizēta kā stāvvieta.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no lietā esošajiem pierādījumiem to kopumā konstatējams, ka pieteicējs pārkāpa CSN 135.9.punkta prasības, t.i., novietoja automašīnu uz ietves vietā, kur tas aizliegts, un tādējādi izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[10]panta ceturtās daļas 5.punktā.

[10] Tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja apsvērumu, ka Lēmums atceļams, jo

labojums Protokollēmumā nav noformēts likumā noteiktajā kārtībā, t.i., nav pārsvītrots, kas norāda uz iespējamību, ka Protokollēmums tika sastādīts citam transportlīdzeklim.

No Protokollēmuma redzams, ka transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru burti */reģistrācijas numura burti/* ir laboti un blakus izdarīts ieraksts „Labotam ticēt", kas apliecināts ar parakstu, labojumam iztrūkst pārsvītrojums, paraksta atšifrējums un datums.

Ņemot vērā faktus, ka no fotoizdrukām redzams, ka konkrētais transportlīdzeklis ir atradies konkrētajā vietā, kā arī ņemot vērā, ka Protokollēmumā valsts reģistrācijas numura ciparu zīmes nav labotas un ir labi salasāmas, tiesas ieskatā, šāda kļūda nav uzskatāma par iemeslu Lēmuma atcelšanai, jo lietā ir pietiekami pierādījumi, ka Protokollēmumā norādītajā datumā un vietā ir atradies tieši Mercedes Benz, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/,* transportlīdzeklis. Tādējādi konstatējams, ka Protokollēmumā veiktā labojuma forma neietekmē Lēmumu pēc būtības.

[11] Attiecībā uz apgalvojumu, ka pieteicējam netika dota iespēja iepazīties ar lietas materiāliem, kas liedza pieteicējam iespēju iesniegt pierādījumus un aizstāvēt savas tiesības, tiesa konstatē, ka pieteicējs 2010.gada 13.septembrī rakstveidā lūdza iestādei iepazīties ar lietas materiāliem (*lietas 21.-22.lapa*). Iestāde uz minēto lūgumu nav atbildējusi.

Tiesas ieskatā iestādei bija jāatbild uz pieteicēja iesniegumu, norādot iestādes darba laiku un paskaidrojot kārtību, kā var iepazīties ar lietas materiāliem.

Tiesa norāda, ka atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) judikatūrai procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu (*sk. Senāta 2005.gada 15.marta sprieduma Nr.SKA-59 14.punktu, 2005.gada 8.novembra sprieduma Nr.SKA-337 8.-11.punktu, 2005.gada 22.novembra sprieduma Nr.SKA-374 10.punktu, 2006.gada 17.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-386 7. un 8.punktu*).

Konkrētajā gadījumā tiesa nekonstatē tādu pārkāpumu, kas būtu varējis ietekmēt Lēmumu pēc būtības. Protokollēmumā bija norādīta Valsts policijas adrese un tālrunis, līdz ar to pieteicējs varēja aktīvi interesēties par iespēju iepazīties ar lietas materiāliem. Tāpat tiesa konstatē, ka pieteicējam tika dota iespēja apstrīdēt Protokollēmumu. Pieteikumam nav pievienoti kādi pierādījumi vai izteikti kādi argumenti, no kuriem būtu secināms, ka iestādes rīcība būtu ietekmējusi Lēmumu pēc būtības.

[12] Pieteicējs uzskata, ka pārkāpums ir maznozīmīgs.

LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ka, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Savukārt šā panta otrā daļa noteic, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgumu, ir jākonstatē tādi apstākļi, kas atšķir konkrēto gadījumu no sankciju paredzošajā tiesību normā noteiktā pārkāpuma tā objektīvās puses dēļ, proti, ja konkrētajā gadījumā sabiedriskais kaitējums vai kaitējums tieši ceļu satiksmei ir tik nebūtisks, ka personas saukšana pie administratīvās atbildības neattaisno LAPK noteikto administratīvā soda piemērošanas mērķi. Vai arī, izvērtējot

pārkāpuma subjektu un subjektīvo pusi, kopsakarā ar pārkāpuma raksturu, ir konstatējami tādi apstākļi, ka LAPK soda piemērošanas mērķis tiek sasniegts, nesaucot pārkāpēju pie administratīvās atbildības.

Tiesas ieskatā iestāde ir pilnīgi pareizi norādījusi, ka transportlīdzekļa novietošana uz ietves vietā, kur tas aizliegts, liek gājējiem pārvietoties pa ceļa braucamo daļu un rada satiksmei bīstamu situāciju. No lietas materiāliem secināms, ka pieteicējs nav atradies blakus transportlīdzeklim, proti, transportlīdzeklis nav kādu ārkārtēju un īslaicīgu iemeslu dēļ novietots uz ietves. Līdz ar to tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kuru kontekstā transportlīdzekļa novietošana uz ietves vietā, kur tas aizliegts, būtu salīdzinoši attaisnojama.

[13] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma, proti, LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkts, ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda Ls 20 apmērā piemērošanu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 5.oktobra lēmumu Nr.5362 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.111634433), bet *E.S.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Juškeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Juškeviča
Rīgā, 2012.gada 8.martā